

Sarkis Hatspanian: HRANT DİNK: “GELİN 100’LEŞELİM!”

Posted on 19/01/2015

Hrant'ın katlinden 8 sene geçti. Çocukluk yıllarından tanıdığım ve aynı okul sıralarını paylaştığım Musadağlı Hergelian Vartkes'in 2008'den itibaren yarattığı “. sene oldu, ne oldu?” mesajlı paylaşımlar süreğene dönüşmüş göründüklerinden yürekler yakmaya devam ediyor ! Son günlerde sosyal medyadaki forum, yazışma, yorum ve enva-i türden paylaşımlar arasında soydaşlarımızdan birinin sadece 19 gün evvel girdiğimiz 2015'e Vartkesvari bir

atıfta bulunarak “100 sene oldu, ne oldu ?” yazması, 2007 ocağında Yerevan'daki soykırım anıtında elinde tuttuğu “1.500.000+1=Hrant Dink” yazılı pankartıyla yüreklerimizi dağlayan, öz evlâdını Karabağ özgürlük mücadelesinde yitirmiş Parantsem ananın parmak bastığı doğru misali “taşın gediğine konması” anlamında bir ilk sayılırdı.

Bugünlerde, «1915'ten günümüze ne oldu da, 8 seneden bu yana ne oldu ?» diye düşünen kötümserlere fazlasıyla çokça, ama adil olmak için söylemek gerekirse sayıca az da olsa, «100 sene evvel '7 Ermeni öldüren cennete gider' diye dedelerimizi katledenlerin torunlarından yüzbinlercesi sokaklara dökülüp, “Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeniyiz” diye yürümedi mi ?» diye düşünen iyimserlere de rastlıyoruz.

Pek yakın bir dostumun yıllardan beri “kulağıma küpe etmem” ısrarlılığıyla durmadan tekrar ettiği “T.C.'de böylesine yobaz bir hükümeti iktidara getiren bu halktan ne köy olur, ne

kasaba” kötümserliğinin bende düşünce alışkanlığına dönüşmüş olması yetmezmiş gibi, söylediklerini ille de “bunların en iyisinin köküne kibrit suyu” ile noktalamasını ifade edilen fikirlerin tuzu-biberi olarak algılayıp, kaydetmeme paralel 2014 aralık ayı sonlarında Facebook sayfa arkadaşlığı dışında hiç tanımadığım bir insandan edindiğim hiç alışılmadık bir yeni yıl mesajının içeriğinin beni olumlu anlamda olağanüstü etkileyerek, yine hiç alışık olmadığım bir iyimserlik iletmesi de hiç yabana atılır değildi, inanın !

Ancak, Facebook sayfalarındaki arkadaşlık statüsü dışında tanıma şerefine nail olamadığım bu insandan, daha doğrusu helal ana sütü içmiş olduğu kuşku götürmez insanoğlu insan birinden sadece sayılı günler önce edindiğim, tüm duygu ve düşünce hücrelerimi olumlu anlamda allak-bullak eden, burum-burum insanlık kokan ve -itiraf ediyorum- tüm yaşamımda bir istisna teşkil eden sözlere şimdiye dek hiç rastlamamış olduğumdan,

Hrant'ın katledilişinin 8.inci yıldönümünde sayı olarak az ve güçsüz olsalar da, “Benim Kâbem insandır !” diye düşünenlerin, yan-yana, omuz-omuza olacağını umduğum bu acılı günde, bahsini ettiğim o değerli insanın, pek kıymetli düşüncelerini okuyucuya aktararak, mümkün merteye daha çok insana ulaşmasını, daha geniş bir çevreye yayılıp-yaygınlaştırılmasını arzuluyorum.

İsmini kendisinden izin alamadığım için sizlere iletmediğim bu mütevazî insan yazısında “2015 yılı, taşıdığı en önemli özelliğiyle, tüm diğer yıllardan çok ama çok daha farklı, Ermeni halkı nezdinde insanlığa karşı işlenmiş soykırım suçunun yüzyılı olduğundan dolayı, bence büyük bir onurla taşınan acılara eşdeğer bir içerikle karşılanmalı, layık olduğu anlam ve öneme uygun bir duruşun sergilenmesine vesile olmalı diye düşünüyorum.

Yaşadığımız bölgenin halkları arasında tarihsel ve kalıcı bir barışın sağlanabilmesi için, insanlığa karşı işlenmiş soykırım suçunun kelimelerle ifade edilemez sonuçlarını, 100 yıldan beri tek başına omuzlayarak yaşayagelen Ermeni halkının adil ve onurlu mücadelesine destek sunmayı arzulayan bir kişi olarak, uluslararası hak ve hukuk temelinde, Ermenilere yapılan soykırımın sonuçlarının ortadan kaldırılması amacıyla, çağ boyu geciktirilmiş olan adaletin nihayet yerine getirilmesi için; 2015'te üzerime düşen görevi üstlenmeye hazır olduğumu bildiriyor, bu onurlu kavgaın bir parçası olmayı istiyorum.

2015'in her gün ve saatinin, mazlum Ermeni halkıyla samimi olarak yüzleşebilmek anlamında bir vicdan imtihanı yılı olacağıının bilinciyle, en büyük usta zamanın önümüze koyduğu böylesi bir fırsattan olabildiğince faydalanabilmenin, insani değerlerle yaşamayı tercih edenler için, kişisel ve toplumsal uygarlaşma evrelerinden en önemlisi, hatta ölçütü olduğunu düşünüyorum.”

NOKTA.

Sarkis Hatspanian

Evet, nokta. Söylenenler, söylenebileceğin doruğuna tırmanıvermiş tam bir dağ havası temizliğinde ve ben şahsen o sözlerin samimiyetinden kuşku duymuyorum. Bu satırları yazan bir Ermeni değil ve ifade ettiği düşüncelerin taşıdığı en büyük değer de benim için o işte ! Doğrusunu isterseniz, hangi halk ve inançtan olurlarsa olsunlar, soykırım mağduru mazlum halkımın, haklı ve adil davasını insanlığa iletebilmek ve bir yüzyıl geciken adaletin yerine getirilmesi amacıyla ter döken tüm insanlar için manevi anlamda önemli bir moral kaynağı teşkil eden bu iletide belirtilen düşüncelerin hayat

bulması için ilk sınav günü, bugün 19 ocak 2015 olduğu için de, namuslu ve dürüst bu insanın onurlu davranışının herkes tarafından örnek alınmasını umuyorum.

Bu değerli insanın ifade ettiği değerli duygu ve düşüncelerin samimi olarak paylaşılıp, sözlü, yazılı, hatta görsel anlamda yayılıp-yaygınlaştırılmasına sunulacak insani katkıyla, Ermeni olmayan o insanların, Ermeni halkının yüz yıldan beri ölesiye savunduğu haklı ve adil bir davanın ikirciksiz birer yandaşı ve savunucusu olduğunu göstermesi, en büyük beklentimizdir. Meseleye salt bu açıdan bakılması ve bu temelde yürütülecek çalışmaların soykırımdan sadece mucizeyle kurtulmuş Ermeni insanının günümüz nesli için ne kadar önemli ve yaşamsal anlam taşıdığını ısrarla belirtmek istiyorum.

Hrant, “Gelin yüzleşelim, birbirimize söyleyecek çok şeyimiz var. Korkularımızla, komplekslerimizi bir yana bırakıp, samimi olarak insanca konuşalım” diyen bir Ermeni aydınydı. O’nun gerçekleşmesini hayal ettiği dileklerin yerine getirilmesi için çaba sarfetmek, bu topraklarda yaşayan her insanoğlunun görevi olmalı diye düşünüyorum.

Ermeniler, bu topraklarda binlerce yıldan beri kesintisiz olarak yaşayagelmiş ve kendilerine özgün, eşine az rastlanır zengin uygarlıklar yaratmış bir halktır. Tarihin hemen her kesitinde, anavatanlarında yaşayan tüm diğer halklardan insanlarla barış içerisinde ve bir arada yaşama amacıyla tarif edilmez gayretlerde buldukları halde, etnik, inanç ve kültürel farklılıklarının, medeniyet sembolü bir halkın karınca kadar çalışkan ve yetenekli insanların her daim üreten ve yaratan, hayatın hemen her alanını geliştirenleri olmalarına karşın, hem yaşadıkları bölgelerin göçebe ve geri kalmış toplumlara, hem de Osmanlı hükümdarlığının dayanılmaz ezgi ve baskıya dönüşen son yüzyılında, kanlı katliamlarla yetinilmediğinden, duyulmamış-görülmemiş bir soykırıma uğratılarak, anavatanlarından edilmelerinin tüm neden ve sonuçlarının sorgulanması, Ermenilerce yaratılmış, onlara ait hemen her değere el koymuş olanların evlâtlarıyla, kendilerine ait olmayan değerler üzerine

çulunu serip yaşamaya devam eden tüm toplumların, gasbı, hırsızlığı, işgalciliği kabul etmeyen, başkasının malı ve namusunda gözü olmayan, namuslu ve dürüst insanların da görevi olarak algılanmalı artık !

Hrant Dink, “Gelin yüzleşelim” diyordu, ancak parmakları yüzleşmeye hazır olmayan, sorumsuz ve duyarsız bir toplumun atardamarlarında olan karanlık güçlerin kurbanı oldu.

Samimi olarak “O’na adalet borcumuz var” düşüncesini taşıyan insanlara, Ermenilere yapılan soykırımın 100. yıldönümünün ilk ayının, bu acılı 19 ocak günü Hrant’ın çağrısını tazeleyip, yineleyerek, 2015’in bir vicdan imtihanı yılı olması nedeniyle, ben de GELİN 100’LEŞELİM diyorum.

2015, İNSANLIĞIN ERMENİ HALKINA OLAN ADALET BORCUNUN ÖDENMEMİŞ OLDUĞU GERÇEĞİYLE 100’LEŞME ZAMANIDIR !

2015’te, “Hrant için, Adalet için” şiarıyla kendi vicdanıyla yüzleşmeye hazır ve asırlık bir adaletsizliğe karşı, onurla, yılmadan mücadele eden Ermenileri, haklı davalarında yalnız bırakmayacak olan her, ama herkese, en içten duygu ve düşüncelerimle, sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum.

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 19 ocak 2015

DOĞU ERMENİSTAN